

La idea

Un relat audiovisual neix per una idea que ha pensat algú. Aquesta idea, pot sorgir a partir d'un esdeveniment quotidià senzill, d'una situació curiosa, d'una història coneguda o inventada, etc., que progressivament és treballada en la línia de poder ser traduïda en imatges. Tot això mirant que acabi concretant-se en un producte audiovisual amb els ingredients necessaris perquè pugui interessar a un sector ampli de públic.

Les fases del guió

Una vegada acceptada la idea es desenvolupa més vastament i concreta en un guió. En el guió s'especifica l'argument de la història, els diàlegs que hi haurà entre els personatges, així com el tractament visual i sonor que es farà del producte. El guió "guia", doncs, el procés d'enregistrament.

El guió pot constar de diverses etapes, sent les més significatives:

- **Idea**, ja vista en el paràgraf anterior.
- **Sinopsi argumental**. Es pot considerar un pont entre la idea i l'argument, o l'argument reduït al mínim essencial.
- **Argument**. És el resum narratiu de la història.
- **Guió literari**. S'hi defineix amb concreció la història, amb l'explicació detallada de les accions, la definició dels personatges i els seus diàlegs i la relació i explicació de les localitzacions de cada seqüència i/o escena.

El guió literari

El guió literari s'estructura per seqüències, convenientment numerades i col·locades una al darrere de l'altra en ordre temporal. A l'inici de cada seqüència s'indica on succeeix l'acció, si és un espai interior o exterior i també s'hi pot especificar el moment del dia. De cada seqüència es descriu allò que succeeix i allò que podem escoltar. Aquesta informació pot presentar-se de diverses formes. De manera genèrica, es fa una distinció entre el model nord-americà, que presenta acció i so en una sola columna, i l'europeu, que separa en dues columnes la informació referent a la imatge (l'acció, la descripció de llocs o personatges) i la referent al so (diàlegs, música, efectes i silenci).

Tot i aquestes especificacions poden ser moltes les formes d'escriptura a través de les quals un guió ens expliqui el que succeeix en una història. A vegades les descripcions dels plans que anirem veient en la pel·lícula són molt precises. En d'altres es detalla molt més l'acció que els personatges desenvolupen o es descriuen les característiques dels espais. En tots els casos però, la narració ens ha de permetre imaginar-nos la història en imatges i sons. Per veure una mica les formes narratives que s'empren en un guió aquí teniu fragments d'alguns guions. Llegiu-los i observeu com, en cada un d'ells, s'explica allò que succeeix ja determinant com ho veurem i què és el que sentirem.

JACKIE BROWN. Quentin Tarantino

Jackie Brown és una hostessa molt atractiva que es fa un sobresou entrant diners il·legals als Estats Units per a un traficant d'armes, fins al dia que els agents federals l'enxampen. L'única manera que té de salvar-se d'anar a la presó és organitzar un pla per entrar al país mig milió de dòlars i lliurar el traficant a la policia. En aquest entramat de personatges perillosos, ella s'hauria de preocupar de sobreviure, però només té una cosa al cap: ¿com es pot fer amb els diners? Jackie Brown és segurament el millor personatge que ha creat mai Quentin Tarantino, una dona llesta, ràpida i irresistible que sedueix i enganya a tots els homes del món.

INTERIOR. AEROPORT INTERNACIONAL DE LOS ANGELES. DIA.

Sentim el ritme d'una MÚSICA SOUL funky dels anys 70.

Lavors ELLA entra en ESCENA.

Ella és la JACKIE BROWN, una hostessa que porta l'uniforme de la CABO AIR. (Una companyia petita que fa el pont aeri entre Los Angeles i Cabo San Lucas. 'Temps aproximat de vol: dues hores).

La Jackie s'està dreta, quieta, mentre una cinta transportadora la desplaça a poc a poc per l'aeroport. Els CRÈDITS APAREIXEN /DESAPAREIXEN davant seu.

La Jackie Brown és una dona negra molt atractiva d'uns quaranta-cinc anys, encara que sembla que en tingui trenta-cinc.

La cinta arriba a l final, ella en surt.

Passa despreocupadament pel control de duanes i nosaltres la seguim amb l'STEDICAM mentre travessa l'aeroport a grans passos... Arriba a la porta d'embarcament... desapareix un moment dins l'avió... surt sense la bossa de mà... agafa el micròfon...

JACKIE (Al micro): Vol 710 a Cabo San Lucas embarcant per la porta 12. Només passatgers de primera classe.

... Somrient, recull les targetes d'embarcament dels passatgers abans que pugin a l'avió.

FONDRE A NEGRE

LULU ON THE BRIDGE. Pel·lícula escrita i dirigida per PAUL AUSTER

Producció: Peter Newman, Greg Johnson i Amy Kaufman

Direcció de fotografia: ALIK SAKHAROV

Muntatge: TIM SQUYRES

Directora de producció: KALINA IVANOV

Vestuari: ADELLE LUTZ

Música: GRAEME REVELL

Productors executius: SHARON HAREL, JANE BARCLAY i IRA DEUTCHMAN

Fotofixa: ABBOT GENSER

Repartiment: HARVEY KEITEL, RICHARD EDSER, DON BYRON, KEVIN CORRIGAN, MIRA SORVINO...

I. INT: NIT. CLUB DE JAZZ DE NOVA YORK. LAVABO D'HOMES.

A fora, cridòria de gent. 200 persones que piquen rítmicament de mans, demanant que el grup anunciat surti a l'escenari. Criden: Kat-man-du. Kat-man-du.

IZZY MAURER, un veterà del jazz que volta la cinquantena, pixa en un dels urinaris. El veiem des de darrere. Es un lloc vell, l'enguixat de les parets s'escrostonia i la pintura se'n desprèn. A la paret que hi ha just al seu davant, enganxades amb cel·lo sobre els urinaris, a l'atzar hi ha fotografies de diverses actrius retallades de diaris i revistes: Louise Brooks, Íngrid Bergman, Jean Harlow, Ava Gardner, Grace Kelly, Vanessa Redgrave, Isabella Rossellini, Mira Sorvino i d'altres. La càmera es fixa en les cares de les estrelles cinematogràfiques. Contracamp: primer pla de la cara d'IZZY examinant les fotos mentre pixa.

DAVE REILLY, un component del grup, obre la porta i treu el cap al lavabo d'homes. Una mica neguitós.

DAVE: Ah, ets aquí... Vinga, Izzy, som-hi. Ens estan esperant.

IZZY: (continua pixant) Un moment. No puc pas sortir amb la cigala a fora, ¿oi?

Acaba. S'apuja la cremallera dels pantalons. Tallar a:

2. INT: NIT. CLUB DE JAZZ DE NOVA YORK. PASSADÍS.

IZZY surt del lavabo d'homes i camina pel passadís. La cridòria de la gent augmenta. Dos clients del club -un NOI i una NOIA- passen per allà. L'espai és tan estret que IZZY no els pot avançar. Un moment difícil, d'indecisió: el noi topa sense voler amb IZZY.

IZZY: (Enfadat) Vés amb compte.

NOI: Perdó. (S'adona de qui és) Déu meu, vostè és Izzy Maurer, ¿no?

IZZY: Aparta't del mig, imbècil, que he de sortir. (La cridòria de la gent augmenta) ¿Ets sord o què?

NOI: Només vull que sàpiga que sóc un gran admirador seu. Fa anys que segueixo tot el que fa.

NOIA: (Igualment impressionada) És veritat. Aquest és... és un moment important per ell, ¿sap?

IZZY: Doncs per a mi no ho és, un gran moment.

Tots dos, tant el NOI com la NOIA, reaccionen contra la crueltat d'IZZY amb una mirada ofesa, de perplexitat. IZZY s'obre pas.

Com que s'adona que la NOIA és atractiva, quan passa pel davant d'ella s'atura un moment per mirar-se-la de dalt a baix.

DAVE: (Des de l'altra punta del passadís) Vinga, Izzy!

Pla d'IZZY des de darrere caminant de pressa pel passadís, llarg i estret com un túnel, en direcció a DAVE, que s'espera al final, banyat de llum. Tallar a:

3. INT: NIT. CLUB DE JAZZ. L'ESCENARI

Els Kadmandu actuen. Hi ha sis músics al grup. IZZY toca el saxo. És el líder de la formació..

TODO SOBRE MI MADRE. PEDRO ALMODÓVAR

SEC.0-A / MADRID. UVI. D'UN HOSPITAL. INT. DIA

Només se sent el so d'un monitor, un xiulet intermitent, i el soroll del respirador, una espècie de manxa.

El personal sanitari pertinent està fent un electroencefalograma a la víctima d'un accident mortal. (Dues persones a més de Manuela.) el gràfic apareix a la pantalla d'un monitor, i s'imprimeix a la superfície d'un paper sense fi. Vàries línies paral·leles indiquen que el seu cervell està mort.

Manuela porta un pijama i una bata verda, esclops i els cabells els té recollits sobre l'espatlla. Sembla cansada. Agafa el paper amb el gràfic de l'electro i l'uneix a la 'gràfica especial' que està als peus del llit (en una bandeja plegable), li fa un gest mecànic a l'altre infermera (li indica que se'n va a trucar per telèfon) i surt de l'UVI. Una música recòndita i íntima suavitzava els sons propis del lloc i crea una atmosfera tendra i misteriosa.

SEC.0-B / DESPATX ORGANITZACIÓ NACIONAL DE TRANSPLANTAMENTS

Manuela entra al seu despatx. En la part superior de la porta hi ha una inscripció: Coordinació de Trasplantament. Posa els gràfics sobre una taula d'escriptori i truca per telèfon. S'escolta la veu d'una Noia:

NOIA: Organització Nacional de Trasplantaments, digui.

MANUELA: Hola, sóc Manuela, del Ramón y Cajal.

CHICA: Digues Manuela.

MANUELA: tenim un possible donant. Ja s'ha fet el primer encefalograma i hi ha consentiment familiar. És un home, de 38 anys, grup 0+ i pesa al voltant de setanta quilos.

SEC.0-C / ORGANITZACIÓ NACIONAL DE TRANSPLANTAMENTS

La Noia pren les dades que Manuela li dona el telèfon. És una noia jove amb un granet estil hindú entre cella i cella (el tercer ull). Consulta unes llistes que hi ha dins de carpetes el contingut de les quals està dividit per pestanyes sobresortint, amb els nombres dels diversos hospitals i òrgans: cors, ronyons, pulmons, etc. A Vitòria, Màlaga, A Corunya, etc. busca un receptor compatible amb les dades que li ha donat Manuela i el lloc d'Espanya on resideix. La música abrigo fins al final les tres seqüències.

SEC.1 / MADRID. CASA MANUELA. SALÓ. INT. NIT.

En el saló, davant del televisor encès, Esteban escriu en el seu quadern de notes. Manuela, la seva mare, fa el sopar a la cuina. (És la infermera que hem vist en la seqüència 0-A.). De 35 a 40 anys, Manuela és una dona rossa, atractiva. Posseeix aquesta classe de solidesa que proporciona l'haver-se fet a si mateixa. Dolç accent argentí i immediata somriure trist. Salta a la vista que és una bona cuinera. El plat i l'aspecte de la cuina ho demostren. Prepara un plat típic argentí. Entre frase i frase, Esteban fa una ullada als anuncis televisius.

ESTEBAN: ¡Mamá!... ¿la película está a punto de comenzar!...